Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
(δεύτερο τμήμα)
της 30ής Σεπτεμβρίου 2010

Υπόθεση F-41/05

Kurt J acobs
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Διορισμός — Υποψήφιοι που είχαν εγγραφεί σε πίνακα επιτυχόντων πριν από την έναρξη της ισχύος του νέου ΚΥΚ — Κατάταξη σε βαθμό κατ' εφαρμογήν των λιγότερο ευνοϊκών νέων κανόνων — Άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ»

Αντικείμενο: Προσφυγή ασκηθείσα δυνάμει των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΕΑ, με την οποία ο K. Jacobs ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της 11ης Φεβρουαρίου 2005 περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως κατά των αποφάσεων της 16ης, 24ης και 31ης Αυγούστου 2004 και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την ακύρωση των αποφάσεων αυτών στο μέτρο που τον κατατάσσουν σε βαθμό κατώτερο από εκείνον που προέβλεπε η προκήρυξη του διαγωνισμού COM/B/1/02. Ο προσφεύγων ζητεί επίσης να υποχρεωθεί η Επιτροπή στην καταβολή αποζημιώσεως ύψους 250 000 ευρώ.

Απόφαση: Η προσφυγή απορρίπτεται. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Περίληψη

Υπάλληλοι — Ιδιότητα μονίμου υπαλλήλου — Προϋποθέσεις αποκτήσεως μη πληρούμενες ελλείψει κανονικού διορισμού
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 3)

Δυνάμει των αρχών του δικαίου της δημόσιας διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο διορισμός υπαλλήλου γίνεται μόνο κατά τον τύπο και τις προϋποθέσεις που προβλέπει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων (στο εξής: ΚΥΚ).

Εφόσον η νομική σχέση που συνδέει τον υπάλληλο με τη διοίκηση ρυθμίζεται από τον ΚΥΚ και όχι από σύμβαση, το άρθρο 3 του ΚΥΚ, το κείμενο του οποίου δεν τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 723/2004, για την τροποποίηση του ΚΥΚ και του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο Λοιπό Προσωπικό, συνεπάγεται ότι ο διορισμός του υπαλλήλου απορρέει αναγκαστικά από μονομερή πράξη της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, καθορίζουσα την ημερομηνία από την οποία αρχίζει να ισχύει αυτός ο διορισμός καθώς και τη θέση στην οποία τοποθετείται ο ενδιαφερόμενος. Κατά συνέπεια, ένας τέτοιος διορισμός δεν μπορεί να προκύπτει από υποτιθέμενη σύμπτωση βουλήσεως απορρέουσα από την αποδοχή προσφοράς εργασίας, κατά μείζονα δε λόγο όταν η προσφορά εργασίας προέρχεται από υπαλλήλους του οργάνου που δεν έχουν την ιδιότητα της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής.

Κατά συνέπεια, μόνον αφού αποτελέσει αντικείμενο αποφάσεως διορισμού ληφθείσας από την εν λόγω αρχή μπορεί ο επιτυχών υποψήφιος γενικού διαγωνισμού να επικαλεστεί την ιδιότητα του υπαλλήλου και, ως εκ τούτου, να απαιτήσει την εφαρμογή προς όφελός του των διατάξεων του ΚΥΚ.

(βλ. σκέψεις 43, 44 και 52)

Παραπομπή:

ΔΕΕ: 13 Μαΐου 1970, 18/69, Fournier κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 307

ΓΔΕΕ: 10 Απριλίου 1992, Τ-40/91, Ventura κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1992, σ. II-1697, σκέψεις 40 και 41· 19 Ιουλίου 1999, Τ-74/98, Mammarella κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-151 και II-797, σκέψεις 25 έως 27· 11 Ιουλίου 2007, Τ-58/05 Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2523, σκέψεις 54 και 55